

gik til Rigsdagen. Det var det, man krævede, at han skulde gaa til det folkevalgte Ting og søge Bemyndigelse til den Administration, han vilde føre.

Hr. Hauge begyndte med stærkt at understrege, at der ikke var noget nyt i dette Forslag; saa skulde man, som den højtærede Landbrugsminister udtalte i Gaar, have tænkt sig, at Hr. Hauge hurtigt og med faa Bemærkninger vilde have givet sin Tilslutning til Forslaget. Men Hr. Hauge endte sit Foredrag med at sige, at Forslaget maatte undergaa meget store Forandringer, hvis det skulde gennemføres. Jeg kan ikke forstaa, at han kunde komme til det Resultat, efter at han havde peget paa, at det ikke var noget nyt. Jeg skal senere komme til at omtale, at naar der ikke er noget nyt i Forslaget, saa er der noget gammelt, der er kommet ud, nogle gamle Stridsspørgsmaal, som er kommet ud af Loven.

Man har fra alle Sider og Hr. Rode tilsidst talt meget om, at Prisen dækker ikke det Krav, som Landbruget maa stille, det Krav, som jeg som Ordfører for Partiet Venstre har stillet nu, og som Partiet har stillet under de forskellige Kornlovsforslags Behandling. Jeg sagde i mit Indledningsforedrag, at hvorvidt 43 eller 44 eller 45 Kr. var passende Dækning, kunde vi undersøge i et Udvalg; men det var i alt Fald deromkring. Jeg ved for øvrigt, at en enkelt Landmand har inddækket sit Forbrug for hele Vinteren til 38 Kr.; det viser dog, at Tallet ikke er ramt helt galt. Men hvis Hr. Rode mener, at det er for lidt, og at Prisen skulde op til 45, saa skal Hr. Rode ikke savne min Støtte. Vi kan ikke gaa op til det umulige, men 45 kan vi gaa op til, hvis det ærede Medlem mener, at 43 ikke er tilstrækkeligt til Dækning af det Krav, som Venstre har haft i Forgrunden.

Jeg vil, hvad Spørgsmaalet den hollandske Vægt angaar, gerne rette en Udtalelse af Hr. Hauge. Hr. Hauge sagde, at i tidligere Aar havde Venstre kunnet hindre den hollandske Vægts Gennemførelse. Det er ikke rigtigt; hverken i dette eller i det andet høje Ting har vi haft Magten til at hindre den hollandske Vægts Gennemførelse. De Herrer havde kunnet gennemføre den i de Aar, der er gaaet, hvis de havde villet. Men Hr. Rode har indrømmet, at han har bøjet sig for Krav fra dem, der mente, at der var noget urigtigt ved at anvende hollandsk Vægt.

Hr. Hauge argumenterede længe og stærkt imod Kravet om Verdensmarkedets Pris. Det er dokumenteret her for et Øjeblik siden, og det er dokumenteret mange

Gange, at man ikke kan rette nogen Bebrejdelse mod Venstre eller mod Regeringen for, at de nogen Sinde, siden Verdensmarkedet blev lukket for os, har krævet Verdensmarkedets Pris. Man søger at slaa Venstrepartiet sammen med Landmandspartiet, som har krævet Verdensmarkedets Pris i et Udkast, der er trykt som Bilag til Lovforslaget. Det er imidlertid fuldkommen hen i Vejret at fremsætte en saadan Paastand, thi det er en Kendsgerning, at Venstre aldrig har gjort det. Vi har netop, som det blev anført i det Foredrag, som jeg holdt forleden Dag her i Tinget, krævet at faa Foderkorn for den Rug og Hvede eller for den Vintersæd og det Brødkorn, der skulde afleveres til Landets Behov.

Jeg ønsker dernæst at gøre et Par Bemærkninger angaaende Tanken om Udførselen af 1½ Mill. Tdr. Brødkorn. Hr. Hauge priser Ministeren for, at han vil udføre og derefter søge at forbedre Valutaen; men Hr. Hauge siger, at det vil slet ikke hjælpe noget. Jeg tror, man maa sige, som der blev sagt i Gaar, at det, der skal hjælpe, er at tage det med, vi har, det smaa som det store. Jeg tror, det kan komme til at betyde en hel Del. Hr. Hauge tror, at hvis vi sætter Prisen op, vil Landmændene selv tage Tolden af Hveden, jeg tror, det var omtrent saadan, Hr. Hauge udtalte sig. Det er en Beskyldning mod Landbrugerne for, at de ikke vil holde Loven; den Beskyldning maa staa for hans egen Regning. Jeg ved ikke, om Hr. Hauge har noget bestemt Eksempel; jeg vil gerne som Landmand bede Hr. Hauge fra denne Plads nævne et Eksempel og føre Bevis for, at hans Udtalelse er rigtig. Der burde ikke, og navnlig ikke fra Folketingets Talerstol, lyde Bebrejdelser mod Landbruget om, at det ikke vil holde de Love, som er vedtagne; efter de Ofre, som er bragte fra Landbrugets Side, er der ikke Grund til at fremsætte saadanne Beskyldninger.

Hr. Hauge omtalte Vaarkornet. Hvis den paatænkte Udførsel finder Sted, bliver Vaarkornet ubetaleligt for Landmanden, navnlig for det lille Landbrug — Hr. Niels Frederiksen var inde paa det samme. Jeg kan ikke forstaa den Argumentation. Man maa huske paa, at Vaarkornet ikke kommer ud af Landet; medmindre der er Erstatningskorn, Forudsætningen er den, at der er Majs her i Landet. Hvis vi skal op paa den dyriske Produktion, den Svineproduktion, vi havde før Krigen, maa vi regne med Majs; saa spiller den Vaarkornsavl, vi har her i Landet, en uendelig lille Rolle. Det er Majsprisen, der bestemmer, om der er Plads for dyrisk